

2. Om en vistelse som arbetstagare under en fortlöpande period av fem år före den 30 april 2006 inte berättigar till den permanenta uppehållsrätt som införts genom artikel 16.1 i direktiv 2004/38/EG, följer det direkt av artikel 18.1 EG att en sådan fortlöpande vistelse som arbetstagare berättigar till permanent uppehållsrätt på grundval av att det finns en lucka i direktivet?

- (¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, s. 7)
- (²) Rådets direktiv 68/360/EEG av den 15 oktober 1968 om avskaffande av restriktioner för rörlighet och bosättning inom gemenskapen för medlemsstaternas arbetstagare och deras familjer (EGT L 257, s. 13; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 44)

Överklagande ingett den 18 augusti 2009 av Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) av den dom som förstainstansrätten (femte avdelningen) meddelade den 3 juni 2009 i mål T-189/07, Frosch Touristik GmbH mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-332/09 P)

(2009/C 256/27)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: B. Schmidt)

Övriga parter i målet: Frosch Touristik GmbH, DSR touristik GmbH

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen och återförvisa målet till förstainstansrätten,
- förplikta de övriga parterna i målet att ersätta rättegångskostnaderna såväl med avseende på förfarandet i första instans som på målet om överklagande.

Grunder och huvudargument

Överklagandet avser den dom genom vilken förstainstansrätten ogiltigförklarade det beslut som fattades av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 22 mars 2007. Genom detta beslut avslog överklagandenämnden Frosch Touristik GmbH:s överklagande av annulleringsenhetens beslut om delvis ogiltigförklaring av gemenskapsordmärket FLUGBÖRSE. Förstainstansrätten fann att överklagandenämnden gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den tolkade artikel 51.1 a i förordning nr 40/94, genom att den vid prövningen av huruvida registreringen skett i strid med bestämmelserna i artikel 7 i samma förordning och därför skulle förklaras ogiltig, utgick från datumet för registreringen av det ifrågavarande gemenskapsvarumärket i stället för det datum då ansökan om registrering av samma gemenskapsvarumärke ingavs. Enligt den överklagade domen är det datum då ansökan om registrering inges det datum som är relevant vid prövningen av en ansökan om ogiltigförklaring. Förstainstansrätten grundade dessutom sin bedömning på att denna tolkning är den enda som gör det möjligt att undvika att sannolikheten för att ett varumärke inte längre ska kunna registreras ökar beroende på hur länge registreringsförfarandet varar. Inom ramen för en förnyad prövning kan granskaren emellertid beakta handlingar som upprättats efter det att ansökan ingivits endast på villkor att nämnda handlingar gör det möjligt att dra slutsatser angående den situation som rådde vid datumet för ingivandet av ansökan.

Klaganden anser att förstainstansrätten gjorde en felaktig tolkning av artikel 51.1 a i förordning nr 40/94 när den fastslog att det datum då ansökan om registrering inges är det datum som är relevant vid prövningen. En sådan restriktiv tolkning är inte förenlig med innebörden av eller ordalydelsen i den ifrågavarande bestämmelsen och med systemet för skydd och ogiltigförklaring av skydd i den mening som avses i förordning nr 40/94.

Enligt artikel 51.1 a i förordning nr 40/94 ska ett gemenskapsvarumärke förklaras ogiltigt om gemenskapsvarumärket "har registrerats" i strid med bestämmelserna i artikel 7 i samma förordning. Förstainstansrättens slutsats att denna formulering innebär att det är fastställt i vilka situationer registrering av ett varumärke ska nekas eller ogiltigförklaras men att det däremot inte har fastställts vilket datum som är relevant vid prövningen, kan avfärdas redan mot bakgrund av bestämmelsens ordalydelse. Härutöver har förstainstansrätten inte angett några skäl för sin uppfattning i frågan och det står inte klart vilka övervägningar som skett i det enskilda fallet. Den tolkning som klaganden företräder, nämligen att uttrycket "har registrerats" åtminstone avser den relevanta tidpunkten, ligger betydligt närmare till hands mot bakgrund av ordalydelsen.

Mot den tolkning förstainstansrätten gjort i den överklagade domen talar även de skyddshänsyn som ligger till grund för artiklarna 7 och 51 i förordning nr 40/94, nämligen att registreringar som är oförenliga med allmänintresset inte ska godtas och att sådana registreringar, om de genomförs, kan ogiltigförklaras. Endast på så sätt kan det förhindras att ansökningar om registrering genomförs i strid med bestämmelserna i förordning nr 40/94 och att det allmänintresse som ligger till grund här för inte iaktas. Om förstainstansrättens bedömning var riktig,

skulle den som ansöker om registrering inte endast erhålla skydd för ett varumärke beträffande vilket det vid det datum då ansökan om registrering ingavs förelåg absoluta registreringshinder, utan detta varumärke kan efter det att det registrerats inte ogiltigförklaras enligt artikel 51 i förordning nr 40/94, av det skälet att det när ansökan ingavs kunde registreras och rätten uttryckligen angett att omständigheter som uppkommer mellan datumet för ansökan om registrering och datumet för registrering inte ska beaktas. Enligt klaganden medför detta att den enskilde gynnas på ett otillbörligt sätt i förhållande till allmänintresset, vilket inte är förenligt med syftet med artiklarna 7 och 51 i förordning nr 40/94.

Vad slutligen beträffar förstainstansrättens synsätt med avseende på förfarandets längd, ska det framhållas att det kan bero på flera olika faktorer som inte endast klaganden har inflytande över, utan även den som ansöker om registrering eller — såsom i förevarande fall, före registreringen, inom ramen för ett invändningsförfarande i enlighet med förordning nr 40/94 — tredje man. Absoluta registreringshinder — som klaganden inte har haft inflytande över respektive inte kan ha inflytande över — kan uppkomma plötsligt. Vid en riktig avvägning av de motstående intressena i sådana situationer som plötsligt uppkommer, ska det läggas störst vikt vid allmänintresset, även eftersom den som ansöker om registrering, fram till registreringen, inte kan anses helt kunna förlita sig på att den verkliga kommer att erhålla de rättigheter som ansökan avser. I dessa fall är det riktigt att de omständigheter som uppkommer fram till datumet för registrering beaktas.

På dessa grunder ska den överklagade domen upphävas på grund av åsidosättande av artikel 51 i förordning nr 40/94.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil de Prud'hommes de Caen (Frankrike) den 20 augusti 2009 — Sophie Noël mot SCP Brouard Daude, likvidator vid likvidationen av Pronuptia Boutiques Province SA och Centre de Gestion et Étude AGS (C.G.E.A) IDF Est

(Mål C-333/09)

(2009/C 256/28)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil de Prud'hommes de Caen (Frankrike)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Sophie Noël

Motpart: SCP Brouard Daude, likvidator vid likvidationen av Pronuptia Boutiques Province SA och Centre de Gestion et Étude AGS (C.G.E.A) IDF Est

Tolkningsfrågor

1. I artikel 14 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, som har rubriken Förbud mot diskriminering, föreskrivs följande: "Åtnjutandet av de fri- och rättigheter som anges i denna konvention skall säkerställas utan någon åtskillnad såsom på grund av kön, ras, hudfärg, språk, religion, politisk eller annan åskådning, nationellt eller socialt ursprung, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd eller ställning i övrigt."

Är det inte fråga om diskriminering i det avseendet när olika behandling gäller för å ena sidan anställda som har sagts upp av ekonomiska skäl och som har godtagit förmånen att delta i ett individuellt omställningsprogram, vilkas möjlighet att bestrida sin uppsägning omfattas av reglerna om en femårig preskriptionsfrist och å andra sidan de som inte har godtagit nämnda förmån, vilka omfattas av den ettåriga preskriptionsfristen enligt artikel L.1235-7 i code du travail?

2. Artikel 26 i Internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter av den 16 december 1966, som är grunden till artikel 14 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, har följande lydelse: "Alla är lika inför lagen och har rätt till samma skydd av lagen utan diskriminering av något slag. I detta avseende skall lagen förbjuda all diskriminering och garantera var och en ett likvärdigt och effektivt skydd mot all slags diskriminering, såsom på grund av ras, hudfärg, kön, språk, religion, politisk eller annan uppfattning, nationell eller social härkomst, egendom, börd eller ställning i övrigt."

Ska den franska domstolen, med stöd av bestämmelserna i artikel 55 i Frankrikes konstitution av den 4 oktober 1958, tillämpa bestämmelserna i artikel 26 i Internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter av den 16 december 1966 och bortse från de diskriminerande bestämmelser i artikel L.1235-7 i code du travail som härrör från lag nr 2005-35 av den 18 januari 2005, antagen efter den 4 februari 1981, det vill säga den dag då nämnda internationella konvention trädde i kraft i Frankrike?

Talan väckt den 25 augusti 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien

(Mål C-340/09)

(2009/C 256/29)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: S. Pardo Quintillán och D. Recchia)

Svarande: Konungariket Spanien